ΕΝ ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΠΡΟΣΟΝΤΑ

Η ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ἡ στενογραφία, ἡ ὁποία διδάσκεται καὶ ἐφέτος εἰς τὸ Λαϊκὸν Πανεπιστήμιον τῆς Ἀχαϊκῆς Ἑταιρίας, εἶναι γραφικὴ τέχνη, κατὰ τὴν ὁποίαν χρησιμοποιοῦνται συβλολικὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα συναρμόζονται μὲ εὐχέρειαν καὶ ταχύτητα τόσην ὥστε νὰ εἰμπορῇ αὐτὸς ποὺ γράφει νὰ παρακολουθῇ ἐκεῖνον ποὺ ὁμιλεῖ. Λόγω τῆς ταχύτητος αὐτῆς ἡ στενογραφία εἶναι ἀπαραίτητος εἰς πάντα, ὅστις ἀσχολεῖται μὲ γραφικὴν ἐργασίαν. Οἱ δημοσιογράφοι σημειώνουν πᾶσαν εἴδησιν ἢ συνέντευξιν ἢ ἄρθρον ἢ κοινωνικὴν κίνησιν. Οἱ δακτυλογράφοι, ἀλληλογράφοι ὑπάλληλοι Τραπεζῶν, παραγγελιοδοχικῶν Γραφείων, Ἑταιριῶν ἢ Σωματείων καὶ ἐν γένει οἰκονομικῶν ἐπιχειρήσεων σημειώνουν στενογραφικῶς τὰς ὁδηγίας τῶν προϊσταμένων των καὶ προβαίνουν ἀμέσως καὶ ταχέως εἰς τὰς ἀπαντήσεις διὰ τῆς γραφομηχανῆς. Οἱ ὑπάλληλοι τῶν ἐξικαστηρίων τηροῦν στενογραφικῶς τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων. Ὁ δικηγόρος σημειώνει στενογραφικῶς τὰ κυριώτερα μέρη τοῦ λόγου τοῦ ἀντιδίκου του καὶ ἔχων αὐτὰ ὑπ' ὄψιν του ἀντικρούει αὐτὸν διὰ τῶν ἰδικῶν του ἐπιχειρημάτων. Οἱ μαθηταὶ καὶ φοιτηταὶ σημειώνουν εὐχερῶς καὶ ἀκόπως τὴν διδασκομένην ὕλην τῶν καθηγητῶν των. Πᾶς ὁ κατέχων τὴν γνῶσιν τῆς στενογραφίας διευκολύνεται εἰς τὴν ζωὴν του, εἰς δὲ τὴν κατάληψιν θέσεως προτιμᾶται ὁ γνώστης τῆς στενογραφίας.

Π. Σ.

ρα καὶ ἀνέκαθεν, ἡ διαμάχη διεξάγεται περὶ τὸν τρούλλον, ὅστις εἰς τὸ σχέδιον Ρομπὲρ εἶναι ἐπιπεμπεμμένος (καὶ κατ' αὐτοὺς Φράγκικος καὶ τιάρα κ. λ. π.) ἀντὶ νὰ εἶναι βυζαντινός, δηλαδὴ ἡμισφαιρικός, διατί δὲν μεταβάλλουν τὴν κυρτότητα τοῦ τρούλλου εἰς ἡμισφαιρικὴν νὰ λήξῃ ὅλη αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις καὶ νὰ τελειώσῃ τὸ ἔργον, χωρὶς νὰ πρέπει νὰ κρυμνισθῇ, ὁ ἤδη ἐκ τοῦ μεντοδέματος, σκελετὸς τῶν βάσεων τοῦ τρούλλου, διὰ νὰ κτισθῇ εἰς νέος ναὸς μὲ καταθλιπτικὴν ἐμφάνισιν;

Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα, δέον νὰ ἀναζητηθῇ ἀλλοῦ καὶ δή, εἰς τὴν ἰσχυρογνωμοσύνην τῶν δῆθεν δογματιστῶν, τὴν στενόνοιαν τῆς ἀντιλήψεώς των, τὴν στειρότητα τῆς σκέψεώς των, ἐπιμενόντων εἰς τὴν ἀνάδρομήν ἐν τῷ χρόνῳ καὶ, ὄχι εἰς τὴν πορείαν πρὸς τὰ πρόσω ὀχυρούμενοι πρὸ ἑνὸς ὀπισθοδρομικοῦ πουριτανισμοῦ, χάριν τῆς στενῆς ἐννοίας τῆς ἐπαγγελματικότητος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ θυγὲν σημεῖον τῆς λατρείας, ἀντιπαρατηρεῖται, ὅτι διὰ τὸ πνευματικῶς καλλιεργημένον ἄτομον, ἡ ἐνσυνειδήτος ἀγνότης τῆς λατρείας, δὲν ἔχει ἀνάγκην ὑποβοηθήσεως δι' ἐξωτερικῆς παραστάσεως. Ἡ τελευταία αὕτη, ἐφημερόσθηβεβαίως ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, ἀναπροσαρμοζομένη ἑκάστοτε εἰς ὅλας τὰς θρησκείας, μηδὲ τῆς Χριστιανικῆς ἐξαιρουμένης, μὲ ἀπώτερον σκοπόν, τὴν ἠθικοποίησιν διὰ τῆς ὑποβολῆς, εἰς τὸ ἀτελῶς ἀνεπτυγμένον πνευματικῶς ἄτομον, τοῦ ὑποσυνειδήτου, ἐξ οὗ ἀπορρέουν τὰ ἔνστικτα, οὕτως ὥστε, νὰ ἀναβλύζῃ ἐλευθέρα ἡ ψυχικὴ ἀνάτασις πρὸς ἐκλέπτυνσιν τοῦ πνεύματος καὶ ἔτσι νὰ ἐπιτυγχάνεται κατὰ τὸ δυνατὸν ἡ ματαρσίωσις.

Ὅταν ὅμως, ἡ ἐξωτερικὴ παράστασις εἶναι καταθλιπτική, δηλαδὴ μιονεργεῖται ἀντίθετον τοῦ ἐπιδιωκομένου ἀποτέλεσμα. Ἰδίως, κατὰ τὴν διαδρομὴν τοῦ τρέχοντος αἰῶνος, καθ' ὃν ἡ ἀνησυχία καὶ ἡ ἀπογοήτευσις κυριαρχοῦν εἰς τὴν ψυχικὴν σφαῖραν τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ἐπιπροσθήκη καταθλιπτικῶν ἐξωτερικῶν ἐπιδράσεων, ἰδίως δὲ τῶν παραστάσεων τοῦ περιβάλλοντος, βαρύνουσα ἐπὶ τοῦ ψυχικοῦ κόσμου τούτου, ἀποδιώκει τὸ ἄτομον ἀπὸ πᾶσαν ἑστίαν ἀναδίδουσαν κατάθλιψιν, ἐνῷ ἀντίθετον περιβάλλον τὸ προσελκύει. Οὕτω καὶ ὁ ναὸς μὲ τὴν ἀσκητικὴν ἐμφάνισιν, δὲν δημιουργεῖ σήμερον τὸ κατάλληλον καὶ ἐπιθυμητὸν τοιοῦτον περιβάλλον.

Πέραν ἀκόμη τούτων, ἀνακύπτει καὶ τὸ ζήτημα τῆς πνευματικῆς ἀκτινοβολίας τῶν γενεῶν ἑκάστης ἐποχῆς. Καὶ ἐρωτᾶται: Θὰ εἶναι συγχωρητὸν διὰ τὴν ἐποχὴν μας, — ἐποχὴν τῶν ἀλμά των τῆς ἐπιστήμης — νὰ βαρύνῃ ἡ ἐπήρεια τῶν ἐπερχομένων αἰώνων, ὅταν θὰ γράφῃ ἡ ἱστορία, ὅτι διὰ τὸ μεγαλειῶδη καὶ οὐσιωδέστερα μνημεῖα τῆς παρούσης ἐποχῆς, οἱ Ἕλληνες ἀντέγραψαν στατικῶς τὸν ἓν αἰῶνα, χωρὶς οὐδεμίαν ἐξέλιξιν; Δικαιολογημένως δὲ θὰ μᾶς προσάπτουν τὸν χαρακτηρισμόν, ὄχι ἁπλῶς τῆς πνευματικῆς στειρότητος, ἀλλὰ τῆς κατα πτώσεως.

Ὅταν λοιπόν, ἐπιχειρεῖται ἡ δημιουργία τοιούτων μνημειωδῶν ἔργων ποὺ προσδιορίζουν τὰς ἐποχάς—διότι τοιοῦτον ἔργον πρέπει νὰ εἶναι ὁ ναός ὁ τιμῶν τὴν μνήμην τοῦ Πρωτοκλήτου τῶν Ἀποστόλων Ἀνδρέου — ἐξετάζονται ὅλοι αὐτοὶ οἱ παράγοντες ὑπὸ τὴν μεγαλειτέραν εὐρύτητα καὶ προσαρμόζονται πρὸς ἀλλήλους, διὰ νὰ δημιουργεῖται κάτι τὸ θαυμαστόν. Αὐταὶ εἶναι αἱ ὑποχρεώσεις καὶ αἱ εὐθῦναι, ὅλων ἐκείνων ποὺ ἀναλαμβάνουν νὰ φέρουν εἰς πέρας, ἐν τῇ ἰδιοτητί των ἕκαστος ἔργα ὄχι κοινοτόπου ἐκτιμήσεως.

Δὲν δυνάμεθα ὅμως, νὰ ἀφήσωμεν ἀπαρατήρητον καὶ τὴν διοχετευθεῖσαν ἀπόψιν, περὶ μὴ συγκρίσεως τῶν νέων σχεδίων μὲ ἐκεῖνο τοῦ Ρομπὲρ. Ἐφ' ὅσον ὅμως, προεκλήθη διαγωνισμός διὰ τὴν ὑποβολὴν νέων σχεδίων τοῦ Ναοῦ καὶ ταῦτα ἀντεπαρεβλήθησαν μεταξύ των καὶ ἐβραβεύθησαν, δὲν βλέπομεν τὸν λόγον. διατί νὰ μὴ συγκρίνωμεν καὶ τὰ βραβευθέντα νέα σχέδια, μὲ τὸ ἐπίσης βραβευθὲν παλαιόν τοιοῦτον τοῦ Ρομπὲρ καὶ νὰ καταλήξωμεν εἰς συμπεράσματα πλήρως θετικά. Ἐκ πρώτης ἀμέσως ὄψεως, φαίνεται ὅτι ἡ σύγκρισις, εἶναι ὅλως ἀνεπιθύμητος, διὰ τοὺς ἐν ἰσχυρογνωμοσύνῃ ἐμμένοντας εἰς τὰ πεπισμένα των, ἐξ ὧν πρέπει νὰ ἀρχίσουν κρημνίσεις καὶ μετατροπαὶ τοῦ Ναοῦ. Ἴσως οἱ ἁρμόδιοι νὰ κρίνουν, ὅτι τὸ ταμεῖον τοῦ Ναοῦ, θὰ ἔχει ἀρκετὰ χρήματα, διὰ πέταμα. Ἡ Κοινὴ Γνώμη τῶν Πατρῶν, θὰ ἦτο διατεθειμένη νὰ δεχθῇ ἀκόμη καὶ τοῦτο, ἐφ' ὅσον θὰ τῇ παρουσιάζετο σχέδιον μεγαλειτέρας ἐπιβλητικότητος καὶ ποιότης, ἐκείνου τοῦ Ρομπὲρ, ἡ δὲ ἐφέδρεσις τῆς ὀπτικῆς δουλείας εἶναι ἄστοχος ἰσχυρισμός.

Τελειώνοντες, ἀναφέρομεν παρεμβατικῶς καὶ ἐν στενοτάτῃ περιλήψει, τὸ περιεχόμενον μιᾶς ἐπιστολῆς, ἀποσταλείσης ἡμῖν ἐκ μέρους τῶν ἀστόχως θιγομένων ἐπαγγελματιῶν ξενοδόχων ὕπνου καὶ μαγείρων, τοὺς ὁποίους χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ θέσις εἰς τὸ προκείμενον θέμα, ὁπηνίχθησαν εἰρωνικῶς καὶ διὰ τὸν προορισμόν τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ, δηλαδὴ ὡς ἀποβλέποντας περισσότερον εἰς τὸν ἐπαγγελματικὸν ἐμπορισμόν. Ἀφοῦ ἐν τῇ ἐπιστολῇ διαμαρτύρονται οὗτοι, διὰ τὴν παράδοξον ἀνάμιξίν των εἰς τὸ θέμα, ὁπσμμνήσκουν, ὅτι αὐτοὶ μὲν πάντοτε, μετ' αὐστηροῦ σεβασμοῦ ἔχοντσι τῶν θρησκευτικῶν καὶ κοινωνικῶν των πεποιθήσεων, ἐιερωτῶνται δέαν καίαντιθέτως συμβαίνει τὸ τοιοῦτον.....

Μικρὰ νέα

Σήμερον ἑορτὴν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, ἑορτάζει πανηγυρικῶς ὁ ὁμώνυμος ναὸς τῶν Πατρῶν.

—Οἱ λάτρεις τοῦ ἐθίμου τῆς παρασκευῆς σκορβαλιᾶς θὰ τὸ τηρήσουν κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν ὅπως καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τοῦ πολιούχου.

—Εἰς τὰ μανάβικα ἔκαμαν τὴν ἐμφάνισίν τους τὰ πρῶτα πορτοκάλια καὶ λεμόνια.

—Δὲν ἔχουν ὅμως ἀκόμη «χρῶμα», ἡ δὲ τιμή τους εἶναι ἀντιστρόφως ἀνάλογος πρὸς τὸ μπόϊ τους.

—Πάντως ἐφέτος προμηνύεται ὑπερπαραγωγὴ ἐσπεριδοειδῶν.

—Κατὰ σύσκεψιν πραγματοποιηθεῖσαν τῆς προάλλες εἰς τὸν Βόλον, ἀπεφασίσθη ἡ ἀνάληψις ἐκστρατείας ἐναντίον τῶν... ἀρουραίων.

—Οἱ ὁποῖοι ἔχουν πολλαπλασιασθῆ ἐπικινδύνως, κυκλοφοροῦντες, ὅπως μαθαίνουμε, θρασύτατα ἐν μέσῃ ὁδῷ.

—Διὰ τὴν ἐξόντωσίν τους ἠγοράσθη ποσότης 20 τόννων(!) στρυχνοσίτου.

—Ἡ μεγάλη ὁμολογουμένως ἐπιτυχία τὴν ὁποίαν εἶχεν ὁ ἔρανος ὑπὲρ τῆς φανέλλας τοῦ στρατιωτου, καὶ αἱ μεγάλαι ποσότητες χαρτονομισμάτων ἐντὸς σάκκων καὶ σακκιῶν, ἐδημιοδρηγσαν τὴν διαπίστωσιν πόσον κατανοοῦν τὰ μετόπισθεν τὸν ἀγῶνα τοῦ στρατευμένου Ἔθνους.

—Ἡ ζάχαρη «ἐτσίμπησεν» ἐλαφρῶς ἀπὸ ἀπόψεως τιμῆς τίς τελευταῖες ἡμέρες

—Σὺνηθες φαινόμενον κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς, παρεμονὰς ἑορτῶν.

—Ἤδη ὅμως κυμίζεται φορτίον μὲ ἱκανὴν ποσότητα, ἥτις ἀναμφιβόλως θὰ ἐπηρεάσῃ τὴν τιμήν.

—Τὸ λάδι πάντως «πέφτει», αὐτὸ δὲ ἀποτελεῖ τὴν πλέον παρήγορον ἐλπίδα ὅτι αἱ τιμαὶ τῶν εἰδῶν δὲν πρόκειται νὰ ἀνέλθουν.

—Τὰ αὐγὰ ὑπερετιμήθησαν.

—Τοῦτο ὀφείλεται εἰς ἀπρόβλεπτον παράγοντα.

—Δηλονότι, εἰς τὴν «πανώλην», ἡ ὁποία κάμει θραῦσιν εἰς τὰ πουλερικά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΩΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ἡ Διεύθυνσις 10ης Περιφερείας Ἀνοικοδομήσεως, ἀνακοινοῖ ὅτι:

Τὴν 3ην Δεκεμβρίου ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11ην πρωΐνὴν διενεργηθήσεται ἐν Πάτραις ἐνώπιον τῆς Π.Ε Σ. 10ης Περιφερείας μειοδοτικὸς δι' ὁρίου διαγωνισμὸς πρὸν ἀνάδειξιν ἐργολάβου κατασκευῆς Ὑδραγωγείου ἐν Ναυπάκτω.

Τὸ ἔργον προϋπελογίσθη εἰς δραχμὰς 200 ἑκατομμύρια. Ἐγγυήσεις συμμετοχῆς δραχμαὶ δέκα ἑκατομμύρια εἰς γραμμάτιον ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης.

Δεκτοὶ ἐργολάβοι Α' τάξεως δι' ἔργα ὁδραυλικά, ἔχοντες κριθῆ νομιμόφρονες ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκισμοῦ καὶ Ἀνοικοδομήσεως καὶ δικαιούμενοι νὰ ἐργασθοῦν εἰς τὴν περιοχήν.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ
Ἰατρὸς Παθολόγος δέχεται ἐν τῷ Ἰατρείῳ του Ρήγα Φερραίου 68. Τηλέφ. 33—92.

Ὁ ἀφροδισιολόγος—δερματολόγος ἰατρὸς ΜΙΜΗΣ Α. ΚΑΤΣΑΜΠΑΣ δέχεται ὁδὸς Φιλοποίμενος 25 τηλ. 28—77.

Ὁ Ἰατρὸς μικροβιολόγος κ. ΗΛΙΑΣ ΑΡΧΟΝΤΗΣ δέχεται εἰς τὸ ἐργαστήριόν του Κανακάρη 127.

Ὁ ἰατρὸς ΓΕΩΡΓ. Ν. ΜΠΙΜΠΗΣ καὶ ἡ ὀδοντίατρος ΜΑΡΙΚΑ ΜΠΙΜΠΗ δέχονται Παντανάσσης 48 τηλ. 22—58

Ὁ ἰατρὸς ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ εἰδικὸς φυματιολόγος δέχεται καθ' ἑκάστην 4—5 ἐν τῷ ἰατρείῳ του ὁδὸς Ἀθανασίου Διάκου ἀριθ. 30 ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει ἀριθ τηλ. 35-58

Η ΙΕΡΑ ΤΕΛΕΤΗ ΚΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ Ι. ΜΟΝΗΣ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ (κατὰ τὸν ἐπέτειον ἑορτασμόν)

Τοῦ ἀρχαιολόγου κ. Π. Α. ΝΕΡΑΝΤΖΟΥΛΗ

Μὲ τὴ λαμπρότερη Βυζαντινὴ μεγαλοπρέπεια, ποὺ μοῦ ἐνεθύμισε, τὴν ἄλλοτε, ὅταν ἡ πανσεβάσμια Μονὴ τῶν Ταξιαρχῶν ἀποτελοῦσε τὸ σέμνωμα καὶ τὸ προσκύνημα ὅπως καὶ σήμερα, ὄχι μόνο τῆς Πελοποννήσου, ἀλλὰ καὶ συμπάσης τῆς χριστιανωσύνης, ἐτελέσθη καὶ τὸν χρόνον αὐτὸν ἡ ἐπέτειος τῆς ἱερᾶς τελετῆς καὶ πανηγύρεως τῆς σεβασμίας Μονῆς κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Ταξιαρχῶν.

Κλεὸς καὶ κορύφωμα τῆς μοναστικῆς ζωῆς, ἡ ἱστορικὴ μονὴ τῶν Ταξιαρχῶν, τῆς Αἰγιαλείας, προσέφερε εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, κατὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν του, ἥρωας μοναχοὺς καὶ κατὰ τὴν ἀποκατάστασιν καὶ τὴν αἰωνίαν σταδιοδρομίαν του ἀνέδειξε σεπτοὺς ἱεράρχας, οἱ ὁποῖοι ὡδήγησαν εὐκλεῶς τὴν θρησκείαν καὶ τὴν πατροπαράδοτον πίστιν, καθὼς καὶ ἐπιστήμονας, καθηγητὰς καὶ ἄλλους, μεταξὺ τῶν ὁποίων τινές, ὑπερέβησαν τὰ ὅρια τῆς Πατρίδος καὶ ἐδόξασαν τὸ μοναστικὸν ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ εἰς ξένους ὁρίζοντας.

Ὁ καθεδρικὸς ναὸς τῆς μονῆς, μὲ τὸ ὁλόχρυσον ἀρχαῖον τέμπλεον, ἦτο πανηγυρικὰ καὶ σεβάσμια διακεκοσμημένος, κατὰ τὴν ἀρχαίαν Βυζαντινὴν ἐθιμοτυπίαν τῆς Μονῆς. Δίπλα εἰς τὰς Δεσποτικὰς εἰκόνας τοῦ Τέμπλου, ἦσαν ἀνηρτημένα τὰ τιμαλφέστερα χρυσοκέντητα ἄμφια τὰ ὁποῖα ἡ ἔνδοξος αὐτὴ Μονὴ τῶν Ταξιαοχῶν κατέχει.

Περιτραχήλια ὁλοκέντητα ἀπὸ χρυσὸ καὶ μετάξι, ποιμαντορικαὶ ῥάβδοι ἐλεφαντοποίκιλτοι καὶ τὸ ἀριστοῦργημα τῆς Μεταβυζαντινῆς χρυσοκεντικῆς τέχνης, ἡ Ὡραία Πύλη τοῦ 17ου αἰῶνος, ἔργον ἑνὸς ὑπερόχου χρυσοκεντητοῦ ἱεροδιακόνου, τραφέντος καὶ διδαχθέντος εἰς τὴν Μονὴν τῶν Ταξιαρχῶν Τὸ Μουσειακὸ αὐτὸ χειροκέντημα εἶναι δεῖγμα κόπου καὶ ὑψηλοφροσύνης τῶν ἐν τῇ Μονῇ ἐκπαλαι ὑπὲρ τῆς θρησκείας καὶ τοῦ κλέους τῆς Μονῆς μοχθούντων μοναχῶν.

Ἡ θεμπὴ φωταυγεια τῶν ἀργυρῶν κανδηλῶν, τοῦ παληοῦ πολυελαίου καὶ τῶν μανουαλιῶν, ποὺ σιγοσάλευε μέσα στὸ ἱερὸ οἰκοδόμημα τοῦ ναοῦ, προσέδινε μίαν ἀγνότητα εἰς τὰς μορφὰς τῶν ἱερουργούντων πατέρων καὶ μίαν ἀσκητικὴν γαλήνην εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Δεσποτικοῦ Θρόνου, ἱστάμενον Ἡγούμενον, περιβεβλημένον τὸν Ἀρχιερατικὸν μανδύαν, καθὼς καὶ εἰς τὸν προηγούμενον ὁ ὁποῖος κατεῖχε τὸ ἡγουμενικὸν στασίδιον, μὲ τὸν δικέφαλον ἀετὸν ὑπεράνω. Τὸ πλῆθος τῶν προσκυνητῶν, ἄλλο γονατιστὸ καὶ ἄλλο ὄρθιο, ἀπέδειξε τὴν πίστιν καὶ τὴν εὐλάβειαν, ἡ ὁποία ἀπὸ αἰῶνων διατηρεῖται πρὸς τὸνσώφρονα καὶ σεβαστὸν αὐτῆς ἡγούμενον Πανοσιολογ.κ. Φιλάρετον Φιλιππόπουλον καὶ ἀξιωτάτους Συμβούλους Πανοσιωτάτους κ.κ. Γρηγόριον Δημητρίου καὶ Φιλάρετον Γιαννόπουλον, ἔχει ἐξασφαλίσει τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν αὐτῆς, ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ἐμπνευσμένου καὶ σεπτοῦ Ἱεράρχου τῆς Ἁγίας Μητροπόλεως Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Σεβασμιωτάτου κ. Ἀγαθονίκου, τέκνου τῆς ἐνδόξου καὶ σεβαμίας αὐτῆς Μονῆς. ἡ ὁποία ἀπετέλεσε τὸ θεμέλιον καὶ τὴν πυραυγῆ φωλεὰν τῆς διαφυλάξεως κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας καὶ τῆς ἀναπτερώσεως τῶν ὑψίστων ἰδεωδῶν τῆς Χριστιανωσύνης καὶ τῆς Ἐλευθερίας.

Π. Α. Νεράντζουλης

ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ ΠΑΤΡΩΝ - ΑΓΡΙΝΙΟΥ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ

ΠΑΤΡΑΙ	ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ	ΑΓΡΙΝΙΟΝ
Ἀναχ. 7.30	Ἄφιξ. 10.00	Ἄφιξ. 11.30
Ἀναχ. 13.30	Ἄφιξ. 15.30	Ἄφιξ. 17.00
ΑΓΡΙΝΙΟΝ	**ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ**	**ΠΑΤΡΑΙ**
Ἀναχ. 6	Ἀναχ. 7 1)2	Ἄφιξ. 9.30
Ἀναχ. 13	Ἀναχ. 14.30	Ἄφιξ. 16.30

Γραφεῖα Ταξειδίων
ΕΛΕΥΘ. Θ. ΓΚΙΟΚΑΣ
Ἀγ. Ἀνδρέου 57 Τηλέφ. 25-56 ΠΑΤΡΑΙ

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΚΑΙ ΤΩΡΙΝΑ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

20ὸν

Ἡ Πάτρα ἦταν ἀπάνω σὲ ἡφαίστειο στὶς ἀρχὲς τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1944. Πατρινοὶ πατριῶται, ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον θυσιαζότανε στὸ βωμὸ τῆς πατρίδος. Ἡ Μαρία Μεντζελοπούλου ἐξετελεῖτο στὰς Ἀθήνας. Τὴν εἶχαν πιάσει ποὺ μετέφερε ὡρολογιακὲς βόμβες ἀπὸ τὸ δικηγορικὸ γραφεῖο τοῦ κ. Διονυσίου Παπαλεξανδρόπουλου μὲ τὸν κ Μιχαλόπουλο καὶ τοῦ ἀλησμόνητο Βασίλη Σακελλαρίου, πού τὸν σκότωσαν οἱ Ἐαμοκομμουνισταὶ στὸ Σουλινάρι. Ὁ Μιχαὴλ Κατραβᾶς ἐφονεύετο ἀπο ὡρολογιακὴ βόμβα, ποὺ πήγαινε γιὰ σαμποτάζ καὶ ὁ στρατηγὸς κ. Γεώργιος Ντρὲς ὑψίστατο δολοφονικὴ ἀπόπειρα ἀπὸ τοὺς Ἐαμοκομμουνιστάς.

Στὸ Μεσολόγγι, μὲ πληροφόρησαν στοῦ Μαργαρίτη πὸ ἤμουνα φυλακισμένος, ὅτι ὁ Ἀγρινιώτης κομμουνισμὴς Καμμένος, δολοφόνησε στὴ πλατεῖα τῆς ἁγίας Παρασκευῆς τὸν ἀνθυπασπιστὴ τῆς Χωροφυλακῆς Ἀθανάσιο Τσουλακίδη. Τὸν διέταξαν οἱ καπεταναῖοι τῆς Σβίστας Σιλινὸς καὶ Ἀλεξιάδης (Β. Παπανικολάου καὶ Δ. Λουκόπουλος) μετὰ τὴν ἀπόφασι τῆς περιφερειακῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σιλινοῦ. Τὸν δολοφόνο Καμμένο τὸν ὡδήγησαν δυὸ Μεσολογγῖτες Ἐαμμοκομουνισταί, γιατὶ δὲν ἐγνώριζε προσωπικῶς τὸν ἀλησμόνητο Τσουλακίδη. Ὁ Καμμένος δὲν ξέφυγε ἀπὸ τὰ χέρια τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τοῦ Μεσολογγίτικου κόσμου, ποὺ ἐφήρμοσε τὸν νόμο τοῦ Λύντς.

Ἀργότερα ὅταν ἔφυγαν οἱ Γερμανοὶ καὶ κατέλαβαν οἱ Ἐαμοκομμουνισταὶ τὸ Μεσολόγγι καὶ τὴν Αἰτωλοακαρνανία, πρωτοβουλία τοῦ Λαϊκοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐαμοκρατίας Βασίλη Παπαθεοδώρου, καὶ ὅλων τῶν ἀποσυμφορημένων κακούργων, φαρμακολειτουργιάδων καὶ κ' τρινῶν πυρετῶν, ὑψώθη τύμβος στὸ σημερινὸ δασύλλιο τῆς Βασιλίσσης Φρειδερίκης — μεταξὺ Νοσοκομείου καὶ Στρατιωτικῆς Λέσχης—γιὰ τὸν «ἡρωϊκὸ Καμμένο», ποὺ τὸν εἶχαν κρεμάσει σὲ ἕνα τηλεγραφικὸ στύλο οἱ Γερμανοί, ἐκεῖ κοντά. Καὶ εἶδα μὲ τὰ μάτια μου ἐγὼ καὶ οἱ συγκρατούμενοί μου ἀργότερα στὰς φυλακὰς τοῦ ΕΑΜ - ἐκεῖ ποὺ σήμερα εἶνε ἡ Στρατιωτικὴ Λέσχη καὶ τὸ Στρατοδικεῖο - κ.κ. Ἀντώνιος Κοτίνης δικηγόρος, Ἀθανάσιος Θεοδωρ. Παπαθεοδώρου, Εὐάγγελος Παπακώστας, Γεώργιος Μαραγκούλας, Σπῦρος Σελίβος, Ἠλίας Τσαπέκης καθηγητής, Ἰωάννης Κοντὸς ἀντισυνταγματάρχης χωροφυλακῆς, νὰ γίνωνται γιορτὲς καὶ παρελάσεις στὸ τύμβο τοῦ δολοφόνου Καμμένου, σὰν ἐκεῖνες ποὺ γίνονται στὸ Λόρδο Βύρωνα καὶ στὴν «Ἔξοδο τοῦ Μεσολογγιοῦ» μὲ μουσικὴ καὶ στεφάνια, λόγους καὶ μὲ ἕνα μέρος περισσότερο: τὰ γονατίσματα!!!

Τὸν τύμβο διέταξα τὸν Νίκο Τσολίγκα καὶ τὸν Γιῶργο Ἀλεξίου, ὅταν τὸν Μάρτιο 1945 ἀπελευθερώθηκα ἀπὸ τὸ στρατόπεδο τοῦ Παναγοπούλου τοῦ Ἀγρινίου καὶ ἀνέλαβα τὰ καθήκοντά μου ὡς αἱρετὸς Δήμαρχος καὶ τὸν σκόρπισαν τὰ κάρα τῆς καθαριότητος τοῦ Δήμου στοὺς λάκκους ποὺ ἄνοιξαν οἱ βόμβες τῶν ἀεροπλάνων ποὺ κτύπησαν τὴν 17 Σεπτεμβρίου 1944 τὸ Μεσολόγγι, καὶ μιὰ πινακίδα ποὺ εἶχαν ἀναρτήσει «πλατεῖα Καμμένου» μὲ ἀπόφασιν τοῦ κόκκινου συμβουλίου τῆς «Αὐτοδιοικήσης» τὴν πέταξαν κ' αὐτὴ ἐκεῖ ποὺ τῆς ἔπρεπε.

Ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς μεταφορᾶς μου στὰς Πάτρας, ὁ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, Διευθυντὴς τότε τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Παν. Χονδροδῆμος, μὲ τὸν ἀνώτερον ὑπάλληλον τῆς ἰδίας Τραπέζης κ. Νίκον Π. Καρβούνην ἔλαβον συγκινητικὸ ἐνδιαφέρον γιὰ μένα. Μεσολογγῖται καὶ οἱ δύο, ἀπὸ ἐκείνους ποὺ τιμοῦν μὲ τὴν δράσι τους τὸ Μεσολόγγι, κινήθηκαν μὲ ὅλη τους τὴν ψυχὴ καὶ τὴν δύναμι νὰ μὲ βοηθήσουν. Ὁ κ. Καρβούνης, προσωπικὸς μου φίλος, δὲν ἔλειψε ἡμέρα, μαζὶ μὲ τοὺς κ. κ. Ἀναγνωστόπουλο καὶ Κανεῦτα, νὰ ἔρχεται στοῦ Μαργαρίτη, ὅπου χάρις στὸν Διευθυντὴ κ. Κουρινάκη καὶ τὸν κ. Μάκο Κατσαούνη, εἶχα τὴν εὐχέρεια νὰ βλέπω ὅλους τοὺς καλοὺς φίλους ποὺ εἶχαν τὸν ἡρωϊσμὸ νὰ ἀνεβαίνουν στὴ φυλακὴ ἐκείνη, ἀψηφοῦντες τὴν Γερμανικὴ παρακολούθησι.

Δὲν λησμονῶ τὰς ἐπισκέψεις καὶ τὰ καλὰ λόγια τοῦ ἐργοστασιάρχου ζαχαροπλαστικῆς κ. Πλούταρχου Γιαννοπούλου, τοῦ ἀποστράτου Αἰτωλοακαρνάνος ἀξιωματικοῦ κ. Γεωργίου Παπαθανασοπούλου, τοῦ Γυμνασιάρχου κ. Ἀγγέλου Βούρβαχη, τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἰωάννου Σαρλῆ, τῶν τελωνειακῶν κ.κ. Ἰωάννου Τσατσάνη, Ἰωάννου Παπαθέου, τοῦ ποτοποιοῦ κ. Ἀθ. Ἀποστολοπούλου καὶ τῆς κυρίας του Αἰκατερίνης Ἀποστολοπούλου, ἀδελφῆς τῶν ἐν Μεσολογγίῳ στενῶν φίλων καὶ συνεργατῶν μου ἀδελφῶν Ναζερίτη ἐμπόρων καὶ τοῦ κ. Ἀγγέλου Π. Γιαννοπούλου. Τακτικὸς ἐπίσης, μὲ ἐνδιαφέροντα νέα γιὰ τὴν τότε κατάστασιν ὁ Μεσολογγίτης ἀστυνομικὸς κ. Θεόδωρος Βλάχος, καὶ στοῦ Μαργαρίτη ἐπίσης τακτικὸς ὁ ἐφίτης κ. Ἰωάννης Κουβαρᾶς, μὲ ἐνδιαφέρο καὶ πόνο γιὰ τὴν περιπέτειά μου καὶ τὸν κίνδυνο ποὺ περνοῦσα.

**ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤ